

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 18Csp/29/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123203748
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lenka Kvasnicová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2023:3123203748.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou Mgr. Lenkou Kvasnicovou v právnej veci žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. C. XXX/XX, B. D. E., štátneho občana SR, proti žalovanému BENCONT INVESTMENTS, s. r. o., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO 36432105, o uloženie povinnosti a určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy takto

rozhodol:

I. Žalovanému sa u k l a d á povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v čl. III bod 4 zmluvy o úvere č. 9068106911 zo dňa 27.09.2011, uzavretej medzi žalobcom a spoločnosťou Poštová banka, a. s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO 31 340 890, aktuálne 365.bank, a. s.

II. Žalovanému sa u k l a d á povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v čl. III bod 4 zmluvy o úvere č. 7690481012 zo dňa 29.02.2012, uzavretej medzi žalobcom a spoločnosťou Poštová banka, a. s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO 31 340 890, aktuálne 365.bank, a. s.

III. Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a.

IV. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v čl. III bod 4 zmluvy o úvere č. 9068106911 zo dňa 27.09.2011, uzavretej medzi žalobcom a spoločnosťou Poštová banka, a. s., a dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v čl. III bod 4 zmluvy o úvere č. 7690481012 zo dňa 29.02.2012, uzavretej medzi žalobcom a spoločnosťou Poštová banka, a. s.. Súčasne žiadal určiť obe vyššie uvedené dohody za neplatné a náhradu trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že ako dlžník uzavrel s veriteľom Poštová banka, a. s. dňa 27.09.2011 zmluvu o úvere č. 9068106911, ktorej predmetom bol záväzok veriteľa poskytnúť mu úver vo výške 2.500 eur a jeho povinnosť úver splatiť spolu s úrokom v 50 mesačných splátkach po 80,27 eur. V čl. III bod 4 zmluvy je zmluvnými stranami dojednaná dohoda o zrážkach zo mzdy. Dňa 29.02.2012 tiež uzavrel s veriteľom Poštová banka, a. s., zmluvu o úvere č. 7690481012, predmetom ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť mu úver vo výške 2.000 eur a jeho povinnosť úver splatiť spolu s úrokom v 48 mesačných splátkach po 72,27 eur. V čl. III bod 4 zmluvy je zmluvnými stranami dojednaná dohoda o zrážkach zo mzdy. Podľa tvrdenia žalovaného mali byť práva a povinnosti z oboch zmlúv o úvere postúpené žalovanému. Žalovaný listom zo dňa 16.05.2023 vyzval jeho zamestnávateľa na vykonávanie zrážok zo mzdy, a to vo výške 9.463,44 eur titulom zmluvy o úvere č. 9068106911 a vo výške 9.291,02 eur titulom zmluvy o úvere č. 7690481012. Poznamenal, že rozhodnutím tunajšieho súdu č. k. 61Er/2952/2015-48 zo dňa 11.02.2016 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne

č. k. 19CoE/265/2016-73 zo dňa 28.10.2016 súd zamietol návrh súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v prospech žalovaného ako oprávneného proti jemu ako povinnému na podklade exekučného titulu Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovskej, arbitrážnej a mediačnej, a. s., sp. zn. IA-C/0314/0542 zo dňa 30.04.2014, nakoľko zmluva o úvere č. 9068106911 obsahuje neprijateľné podmienky v jeho neprospech ako spotrebiteľa, čo má za následok neplatnosť zmluvných dojednaní a neplatnosť exekučného titulu. Rovnako rozhodol tunajší súd rozhodnutím č. k. 49Er/1017/2015-40 zo dňa 08.08.2016 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č. k. 8CoE/266/2016-56 zo dňa 12.04.2017 vo vzťahu k exekučnému titulu Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovskej, arbitrážnej a mediačnej s. r. o., sp. zn. IA-C/0314/0541 zo dňa 30.04.2014 vychádzajúceho zo zmluvy o úvere č. 7690481012. Zdôraznil, že v oboch zmluvách sú uvedené neprijateľné podmienky a neobsahujú podstatné náležitosti podľa zákona č. 258/2001 Z. z., a to termín konečnej splatnosti úveru, termín splátok istiny a neuvedenie poradia, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom. Vyhlásenia o predčasnej splatnosti mu nikdy neboli doručené. Rovnako tak mu nikdy neboli doručené oznámenia o postúpení pohľadávok z právneho predchodcu na žalovaného. Oprávnenosť vymáhania pohľadávok z uvedených zmlúv žalovaným je preto sporná. Vzhľadom na časový odstup odo dňa uzavretia oboch zmlúv o úvere považuje neuhradené splátky za premlčané. Žalobca ďalej uviedol, že namieta i samotné uplatnenie dlžnej sumy žalovaným u jeho zamestnávateľa s odvolaním sa na čl. III bod 4 úverových zmlúv, nakoľko v týchto bodoch je medzi zmluvnými stranami dojednaná dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá je prostriedkom zabezpečenia vzniku prípadnej pohľadávky pre banku a nie pre nebankovú spoločnosť. Domnieva sa, že zabezpečenie úveru vo forme dohody o zrážkach zo mzdy bolo zabezpečením výlučne pre pôvodného veriteľa. Určenia neplatnosti a neúčinnosti dohôd o zrážkach zo mzdy sa domáha preto, lebo sa domnieva, že bez určenia ich neplatnosti nebudú medzi stranami raz a navždy vyporiadané práva a povinnosti vyplývajúce z vyššie uvedených úverových zmlúv s možnosťou opätovného vytvorenia nového budúceho súdneho konania. Rozhodnutím súdu o uložení povinnosti bez určenia ich neplatnosti bude táto povinnosť uložená výlučne žalovanému, pričom žalovanému nič nebráni, aby následne pohľadávku postúpil ďalšej osobe a táto ju ďalej vymáhala len na základe písomnej výzvy. Naliehavý právny záujem na určení neplatnosti a uložení povinnosti žalovanému vidí v tom, že nie je iným spôsobom ako rozhodnutím súdu vo veci samej možné odstránenie existujúceho sporného právneho stavu, teda vykonanie jeho ochrany a jeho oprávneného záujmu na odstránení právnej neistoty. Zo strany žalovaného dochádza k uplatňovaniu si neexistujúceho práva u jeho zamestnávateľa, pričom toto považuje za proti zákonné a môže viesť k bezdôvodnému obohateniu žalovaného.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil a túto žiadal zamietnuť. Uviedol, že obe zmluvy o úvere obsahujú termín konečnej splatnosti, a to pri zmluve č. 9068106911 dňa 16.11.2015 a pri zmluve č. 7690481012 dňa 18.02.2016. Obe zmluvy tiež obsahujú termín mesačných splátok, a to pri zmluve č. 7690481012 prvá splátka do 18.03.2012 a každá ďalšia splátka k 18. Dňu v mesiaci a pri zmluve č. 9068106911 prvá splátka do 15.10.2011 a každá ďalšia k 16. Dňu v mesiaci. Čo sa týka rozdelenia splátky na istinu a úroky, v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie ESD zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, v ktorom súdny dvor dospel k záveru, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tiež poukázal aj na rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/404/2015 zo dňa 22.02.2016. Má preto za to, že zmluva obsahuje všetky náležitosti, ktoré predpisuje zákon. Žalovaný ďalej poznamenal, že dohoda o zrážkach zo mzdy nie je nekalou zmluvnou podmienkou, nakoľko ide o zabezpečovací inštitút uzatvorený v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka a nejde o prejav nerovnováhy zmluvného vzťahu, ale uplatnenia si zákonného zabezpečovacieho inštitútu pre prípad neplnenia si povinností zmluvnou stranou. Účelom zabezpečovacieho inštitútu je uspokojenie pohľadávky aj mimo súdneho konania a je absurdné a v rozpore so základnými princípmi občianskeho práva zdôvodňovať neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy práve jej účelom, ktorým je mimosúdne uspokojenie pohľadávky. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/994/2013 ako aj na rozhodnutie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 6C/197/2014. Ustanovenie § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka hovorí o neplatnosti podmienky. Podmienka ako právna skutočnosť je definovaná v ustanovení § 36 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a to tak, že vznik, zmenu alebo zánik práva či povinnosti možno viazať na splnenie podmienky. Gramatickým výkladom tohto ustanovenia je odôvodnený záver, že dohoda o zrážkach zo mzdy nie je zmluvnou podmienkou ako právnou skutočnosťou nezávislou od vôle, s ktorou je spojený vznik, zmena alebo zánik práva či povinnosti, ale samostatným dvojstranným právnym vzťahom, ktorý zabezpečuje hlavný záväzok. Je to zabezpečovací inštitút. Nie je to jednostranné uloženie povinnosti

viazané na vôľu veriteľa, či povinnosť vznikne alebo nie. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola platne uzatvorená, je súčasťou zmluvy o úvere a obsahuje všetky ustanovením § 551 Občianskeho zákonníka predpísané náležitosti, a to označenie veriteľa a dlžníka, označenie pohľadávky, výšku dohodnutých zrážok a súhlas dlžníka s vykonaním zrážok. Zákon nikde neuvádza povinnosť zmluvných strán určiť si výšku zrážok zo mzdy. Z pohľadu zákona sa vyžaduje, aby dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá v písomnej forme. K namietanej neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy uviedol, že žalobca nijako nepreukázal nedostatok slobodnej vôle, ktorej absencia by mohla mať za následok neplatnosť právneho úkonu ani v čom má spočívať hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach na jeho strane. Podotkol, že jeho právny predchodca zverejňuje svoje obchodné podmienky na svojom webovom sídle a tieto boli žalobcovi dostupné k nahliadnutiu v akomkoľvek formáte písma a žalobca si ich mohol preštudovať kedykoľvek pred uzavretím zmluvy. Žalobca dal jeho právnomu predchodcovi súhlas na to, aby v prípade omeškania bola pohľadávka veriteľa postupne uspokojovaná zrážkami zo mzdy. Žalovaný ako aktuálny veriteľ využil zákonom prípustný prostriedok na zabezpečenie svojej oprávnenej pohľadávky a výkon jeho právom patriacich práv mu nemôže byť zakázaný. Dohody o zrážkach zo mzdy nespôsobujú žiadnu nerovnováhu medzi zmluvnými stranami, nakoľko zákon limituje výšku a rozsah zrážok zo mzdy. Námietku žalobcu ohľadom nevedomosti o postúpení pohľadávky nie je pravdivá, nakoľko postúpenie pohľadávok z oboch zmlúv bolo žalobcovi oznámené pôvodným veriteľom. Okrem toho má za to, že žaloba o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy nie je s poukazom na ustanovenie § 137 písm. d) CSP prípustná. Podľa právnej úpravy CSP sa pripúšťa len podanie žaloby na určenie právnej skutočnosti, a to iba za predpokladu, že to vyplýva z osobitného predpisu. Žalobný návrh na určenie právnej skutočnosti, ktorý z osobitného predpisu nevyplýva, je potrebné považovať za vadný. Domáhať sa určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy nevyplýva zo žiadneho osobitného predpisu, preto nemožno žalovať o určenie neplatnosti právneho úkonu, pokiaľ to nevyplýva z osobitného predpisu. Poukázal pritom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 9Cdo/7/2021 zo dňa 14.04.2021, rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15CoCsp/2/2021 zo dňa 03.02.2021, sp. zn. 16Co/227/2019 zo dňa 08.10.2020. Ako ďalší dôvod neprípustnosti žaloby o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy je aj to, že rozsudok určujúci neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy nie je subjektívne záväzný medzi žalovaným a platiteľom mzdy žalobcu, ktorý nie je stranou sporu. Rozsudok o určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy nie je totiž vyriešená otázka, či žalovaný má alebo nemá právo na zrážky zo mzdy, ak dohoda už bola predložená platiteľovi mzdy. Samotným určením neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy nezaniká právo veriteľa na tieto zrážky a ak by zamestnávateľ pokračoval vo výkone zrážok, právoplatný rozsudok o určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy by sa nestal exekučným titulom, keďže v ňom nie je uložená povinnosť, nepriznáva právo a ani nepostihuje majetok. K tomu poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/66/2018 zo dňa 27.02.2019. Nesúhlasil s názorom žalobcu o premlčaní pohľadávok, nakoľko od podania návrhov na vykonanie exekúcie v oboch prípadoch do právoplatného skončenia exekučného konania neplynula premlčacia doba, ale táto spočívala a na základe uvedenej skutočnosti nie sú jeho nároky a pohľadávky plynúce zo sporných zmlúv o úvere premlčané. Záverom uviedol, že ochrana spotrebiteľa je síce dôležitým faktorom v spoločnosti, ale nemožno poskytovať takú ochranu, ktorá by viedla k jeho jednostrannému zvýhodňovaniu, spotrebiteľ by bol v takýchto prípadoch zbavený akejkoľvek zodpovednosti pred uzatvorením zmluvnej povinnosti dôkladne zvážiť výhody a nevýhody a podľa toho rozumne konať. Aj podľa judikatúru NS ČR má ochrana spotrebiteľa svoje limity, pričom ochranu spotrebiteľa nemožno ponímať ako obranu proti ľahkovážnosti a nezodpovednosti (NS ČR sp. zn. 23Cdo/1201/2009).

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením zmluvy o úvere č. 9068106911 zo dňa 27.09.2011, oznámenia o postúpení pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 9068106911, výzvy na vykonanie zrážok zo mzdy zo dňa 16.05.2023 viažucou sa k zmluve o úvere č. 9068106911, zmluvy o úvere č. 7690481012 zo dňa 29.02.2012, oznámenia o postúpení pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 7690481012, výzvy na vykonanie zrážok zo mzdy zo dňa 16.05.2023 viažucou sa k zmluve o úvere č. 7690481012, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 61Er/2952/2015-48 zo dňa 11.02.2016 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoE/265/2016-73 zo dňa 28.10.2016, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 49Er/1017/2015-40 zo dňa 08.08.2016 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č. k. 8CoE/266/2016-56 zo dňa 12.04.2017, ktoré listinné dôkazy predložil žalobca a oboznámením výplatného zúčtovacieho lístku, všeobecných obchodných podmienok, ktoré listinné dôkazy predložil žalovaný, a zistil nasledovný skutkový stav:

4. Žalobca uzavrel s právnym predchodcom žalovaného, A. F., G., dňa 27.09.2011 zmluvu o úvere č. 9068106911, na základe ktorej sa zaviazal žalobcovi poskytnúť úver vo výške 2.500 eur. Žalobca sa

naproti tomu zaviazal právnenmu predchodcovi žalovaného úver vrátiť riadne a včas spolu s dohodnutými úrokmi v 50 mesačných splátkach po 80,27 eur vždy k 15. dňu v mesiaci. Celková výška nákladov bola vypočítaná na sumu 1.124,41 eur, úroková sadzba bola dojednaná vo výške 19,50 %, RPMN vo výške 21,34 % a priemerná RPMN vo výške 20,65 %. Termín splatnosti prvej splátky bol stanovený na deň 15.10.2011 a termín konečnej splatnosti úveru bol stanovený na deň 15.11.2015. V bode 4 zmluvy si strany dojednali dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorá je zabezpečením pohľadávky banky vzniknutej zo zmluvy o úvere.

5. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 10.12.2015 oznámil právny predchodca žalovaného, Poštová banka, a. s., žalobcovi, že pohľadávku zo zmluvy o úvere č. 9068106911 postúpil žalovanému.

6. Listom zo dňa 16.05.2023 žalovaný vyzval zamestnávateľa žalobcu na vykonávanie zrážok zo mzdy na uspokojenie dlhu zo zmluvy o úvere č. 9068106911 v celkovej výške 9.463,44 eur.

7. Žalobca uzavrel s právnenmu predchodcom žalovaného, A. F., G., dňa 29.02.2012 zmluvu o úvere č. 7690481012, na základe ktorej sa zaviazal žalobcovi poskytnúť úver vo výške 2.000 eur. Žalobca sa naproti tomu zaviazal právnenmu predchodcovi žalovaného úver vrátiť riadne a včas spolu s dohodnutými úrokmi v 48 mesačných splátkach po 72,27 eur vždy k 18. dňu v mesiaci. Celková výška nákladov bola vypočítaná na sumu 1.108,83 eur, úroková sadzba bola dojednaná vo výške 24,50 %, RPMN vo výške 27,45 % a priemerná RPMN vo výške 21,06 %. Termín splatnosti prvej splátky bol stanovený na deň 18.03.2012 a termín konečnej splatnosti úveru bol stanovený na deň 18.02.2016. V bode 4 zmluvy si strany dojednali dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorá je zabezpečením pohľadávky banky vzniknutej zo zmluvy o úvere.

8. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 10.12.2015 oznámil právny predchodca žalovaného, Poštová banka, a. s., žalobcovi, že pohľadávku zo zmluvy o úvere č. 7690481012 postúpil žalovanému.

9. Listom zo dňa 16.05.2023 žalovaný vyzval zamestnávateľa žalobcu na vykonávanie zrážok zo mzdy na uspokojenie dlhu zo zmluvy o úvere č. 7690481012 v celkovej výške 9.291,02 eur.

10. Okresný súd Trenčín uznesením č. k. 61Er/2952/2015-48 zo dňa 11.02.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoE/265/2016-73 zo dňa 28.10.2016 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu pri Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná, a. s., sp. zn. IA-C/0314/0542 zo dňa 30.04.2014, ktorý bol vydaný na podklade zmluvy o úvere zo dňa 27.09.2011, a to z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky pre jej neprijateľnosť.

11. Okresný súd Trenčín uznesením č. k. 61Er/2952/2015-48 zo dňa 11.02.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoE/265/2016-73 zo dňa 28.10.2016 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu pri Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná, a. s., sp. zn. IA-C/0314/0541 zo dňa 30.04.2014, ktorý bol vydaný na podklade zmluvy o úvere č. 7690481012 zo dňa 29.02.2012, a to z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky pre jej neprijateľnosť.

12. Z výplatného zúčtovacieho lístka zo dňa 10.12.2015 vyplýva, že právny predchodca žalovaného zaslal poštové zásielky v celkovej sume 4.142,20 eur.

13. V zmysle § 137 písm. a), c) Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP"), Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

a) splnení povinnosti,

c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu,

14. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

15. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmlúv, Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

18. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

19. Podľa § 103 prvá veta Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti.

20. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

21. Podľa § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

22. Podľa § 551 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila.

23. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná.

24. Žalobca sa podanou žalobou domáhal jednak uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa použitia dohôd o zrážkach zo mzdy, t. j. splnenia povinnosti v zmysle § 137 písm. a) CSP a jednak určenia neplatnosti týchto dohôd, teda v tejto časti podal určovaciu žalobu v zmysle § 137 písm. c) CSP. Súd preto skúmal, či má žalobca v zmysle § 137 písm. c) CSP na požadovanom určení naliehavý právny záujem. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení bude daný spravidla vtedy, ak by bez tohto určenia bolo žalobcovo právo ohrozené, alebo ak by sa bez tohto požadovaného určenia stalo jeho právne postavenie neistým. Z toho vyplýva, že určovacia žaloba nebude opodstatnená v prípadoch, keď možno žalovať priamo na splnenie povinnosti. Určovacia žaloba nebude čo do naliehavého právneho záujmu opodstatnená ani vtedy, ak by takéto určenie malo charakter prejudiciálnej (predbežnej) otázky k inému sporu. Vzhľadom k tomu, že žalobca podal aj žalobu na splnenie povinnosti a súčasne súd otázku neplatnosti predmetných dohôd o zrážkach zo mzdy posudzuje vo vzťahu k časti žaloby na splnenie povinnosti ako predbežnú, nemá žalobca na určení neplatnosti dotknutých dohôd o zrážkach zo mzdy

naliehavý právny záujem. Preto žaloba žalobcu v tejto časti nie je opodstatnená a z uvedených dôvodov ju súd zamietol.

25. Žalobca ako dlžník uzavrel s právnym predchodcom žalovaného dňa 27.09.2011 zmluvu o úvere č. 9068106911 a dňa 29.02.2012 zmluvu o úvere č. 7690481012. Súčasťou oboch týchto zmlúv v čl. III bod 4 je dohoda strán o zrážkach zo mzdy. Po preskúmaní predmetných zmlúv možno konštatovať, že sa jedná o spotrebiteľské zmluvy, nakoľko ide o taký typ zmlúv, ktorých obsah spotrebiteľ nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť, pretože tieto boli už vopred pripravené, predtlačené. Dodávateľom v tomto prípade je právny predchodca žalovaného, ktorý pri uzatváraní zmluvy vykonával svoju podnikateľskú činnosť a spotrebiteľom je žalobca, ktorý pri uzatváraní zmluvy nevykonával žiadnu obchodnú alebo inú činnosť. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonom dovolený inštitút, ktorý vychádza z ustanovenia § 551 Občianskeho zákonníka. A hoci má dohoda o zrážkach zo mzdy základ v citovanom ustanovení Občianskeho zákonníka, nič nebráni súdu vyhlásiť ju za neplatnú, ak bola uzavretá medzi spotrebiteľom a dodávateľom a ak súd zistí nekalú povahu tejto podmienky, resp. jej rozpor so zákonom s prihliadnutím aj na okolnosti jej uzatvorenia. Systém ochrany spotrebiteľov zavedený smernicou Rady 93/13/ EHS o nekalých zmluvných podmienkach vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávajúcu silu ako aj úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah. Zabezpečovací prostriedok dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky) (porov. Rozsudok C-106/77 Simmenthal). Možnosť súdu skúmať nekalú povahu podmienky aj bez návrhu, predstavuje vhodný prostriedok na dosiahnutie výsledku stanoveného v článku 6 Smernice 93/13/EHS, teda zabránenie tomu, aby bol jednotlivý spotrebiteľ viazaný nekalou podmienkou a zároveň na dosiahnutie cieľa stanoveného v čl. 7 tejto smernice, pretože takéto preskúmanie môže mať odradzujúci účinok smerujúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (rozsudky Súdneho dvora Európskej únie z 21. novembra 2002, Cofidis, C-473/00, Zb. s. I-10875, bod 32, a Mostaza Claro, už citovaný, bod 27, ako aj uznesenie Pohotovosť, bod 41). Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie Smernice 93/13/EHS jej užitočného účinku a o nerešpektovanie tejto smernice. V súdnej veci je v oboch prípadoch dohoda o zrážkach zo mzdy súčasťou zmluvy o úvere, pričom ani v jednom prípade zo zmluvy nevyplýva možnosť žalobcu ako spotrebiteľa vybrať si, či dohodu o zrážkach zo mzdy s veriteľom uzavrie alebo nie a napriek voľbe neuzavrieť dohodu o zrážkach zo mzdy bude mať možnosť uzavrieť samotnú zmluvu o úvere. Bolo preto v zmysle § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka povinnosťou žalovaného preukázať, že dohody o zrážkach zo mzdy boli individuálne dojednané, teda, že žalobca ako spotrebiteľ mal možnosť s právnym predchodcom žalovaného jednať o znení ustanovení týchto dohôd, resp. odmietnuť ich podpísať a aj tak mať možnosť uzavrieť s právnym predchodcom žalovaného predmetné úverové zmluvy. Žalovaný však toto súdu nijak nepreukázal. Žalobca, ktorý mal záujem o poskytnutie úveru pre to, aby ho získal musel podpísať okrem zmlúv o úvere aj dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré, ako súd už uviedol, boli súčasťou zmluvy o úvere. Právny predchodca žalovaného tak vopred vnútil pripraveným predtlačeným tlačivom žalobcovi aj iný úkon než len ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jeho záujmu. Je potom bez právneho významu, že dohoda o zrážkach zo mzdy nebola v čase jej uzavretia zákonom zakázaná, ako uvádzal žalovaný. Súd má tak za to, že nejde o individuálne dojednané zmluvné podmienky. Podpisom zmlúv o úvere bol žalobca donútený podpísať i dohody o zrážkach zo mzdy, a tak sa podrobiť vykonávaniu zrážok z jeho mzdy bez možnosti akejkoľvek kontroly opodstatnenosti výšky pohľadávky. Takto dojednané dohody o zrážkach zo mzdy súd považuje za neprijateľné podmienky a v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka tak za neplatné. Okrem toho dohoda musí v zmysle § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka obsahovať označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide a výšku dohodnutých zrážok. Dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá v rámci zmluvy o úvere č. 9068106911 však výšku zrážky neobsahuje, v dôsledku čoho je táto dohoda o zrážkach zo mzdy neurčitá, a preto podľa § 37 Občianskeho zákonníka aj z tohto dôvodu absolútne neplatná. Na základe neplatných dohôd o zrážkach zo mzdy tak žalovaný nemôže tieto vykonávať, a preto mu súd uložil povinnosť zdržať sa použitia dohôd o zrážkach zo mzdy špecifikovaných vo výroku tohto rozhodnutia.

26. K ostatným dôvodom žaloby súd len stručne uvádza, že pokiaľ žalobca v konaní poukazoval, že mu nebolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávky (ktorú skutočnosť sa ani žalovanému nepodarilo

preukázať, nakoľko z predloženého výplatného zúčtovacieho lístka nie je zrejmé, aké listiny a komu právny predchodca žalovaného zasielal), a preto si žalovaný nemôže pohľadávku pôvodného veriteľa uplatňovať, nedoručenie oznámenia o postúpení pohľadávky nemá vplyv na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Jedná sa len o úkon pôvodného veriteľa, ktorým oznamuje dlžníkovi, aby plnil inej osobe. Dovtedy sa dlžník zbaví svojho dlhu plnením pôvodnému veriteľovi, čo však žalobca netvrdil. Čo sa týka vznesenej námietky premlčania, súd má za to, že prípadný dlh z oboch úverových zmlúv je naozaj premlčaný. Keďže rozhodnutiami tunajšieho súdu v spojení s rozhodnutiami Krajského súdu v Trenčíne boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorými boli rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu pri Rozhodcovská, arbitrážna a mediálna, a. s., sp. zn. IA-C/0314/0542 zo dňa 30.04.2014 a sp. zn. IA-C/0314/0542 zo dňa 30.04.2014, ktoré boli vydané na podklade zmluvy o úvere zo dňa 27.09.2011 a zmluvy o úvere zo dňa 29.02.2012, zamietnuté z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky pre jej neprijateľnosť, možno dospieť k záveru, že predmetné rozhodcovské rozsudky sú nulitnými aktmi, pretože boli vydané orgánom, ktorý nemal na vydanie týchto rozhodnutí právomoc. Tieto rozhodnutia potom nemôžu zakladať 10-ročnú premlčaciu dobu v zmysle § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Rovnako tak nemohlo dôjsť ani k prerušeniu plynutia premlčacej doby v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka, pretože právny predchodca žalovaného si svoju pohľadávku neuplatnil na príslušnom orgáne. Premlčacia doba je tak v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka trojročná a začala plynúť dňom, keď sa právo mohlo po prvý raz vykonať. V predmetnej veci išlo o dlh splatný v splátkach, preto v zmysle § 103 prvá veta Občianskeho zákonníka plynula premlčacia doba pre každú splátku samostatne odo dňa jej splatnosti. Najneskôr tak premlčacia doba pre dlh z úverovej zmluvy č. 9068106911 zo dňa 27.09.2011 začala plynúť nasledujúcim dňom po splatnosti poslednej splátky, t. j. dňa 16.11.2015, a premlčacia doba pre dlh zo zmluvy o úvere č. 7690481012 zo dňa 29.02.2012 začala najneskôr plynúť dňa 19.02.2016, t. j. rovnako nasledujúci deň po splatnosti poslednej splátky. V prípade mimoriadnej splatnosti úverov začala premlčacia doba plynúť skôr. Súdu sa však nepodarilo zistiť deň, ku ktorému bola mimoriadna splatnosť úverov vyhlásená a tak s najväčšou presnosťou stanoviť počiatok jej plynutia. Vychádzajúc však z najneskoršieho možného počiatku plynutia premlčacej doby tak možno ustáliť, že premlčacia doba pre dlh zo zmluvy o úvere č. 9068106911 zo dňa 27.09.2011 uplynula najneskôr dňa 16.11.2018 (16.11.2015 + 3 roky = 16.11.2018) a premlčacia doba pre dlh zo zmluvy o úvere č. 7690481012 zo dňa 29.02.2012 uplynula najneskôr dňa 19.02.2019 (19.02.2016 + 3 roky = 19.02.2019). Žalovaný tak požaduje výkon zrážok zo mzdy, ktorým má byť uspokojená už premlčaná pohľadávka. V neposlednom rade žalobca namieta absenciu podstatných náležitostí oboch úverových zmlúv v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V tejto súvislosti sa súd s názorom žalobcu nestotožnil a má za to, že obe zmluvy obsahujú všetky zákonom predpísané náležitosti.

27. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov právo.

28. V predmetnej veci mala každá zo strán úspech len čiastočný (žalobca mal úspech v časti uloženia povinnosti; žalovaný mal úspech v časti určenie neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy). S poukazom na uvedené možno konštatovať, že obe strany mali úspech rovnaký, preto súd rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne, pokiaľ sa tohoto práva po vyhlásení rozsudku účastníci výslovne nevzdali.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 132 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.